

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
14
IN NEDERLAND 60 Cts

Ons volledig tekenverhaal :
HET TOEVAL WIJST DE WEG

HET TOEVAL WIJST DE WEG

door R. REDING

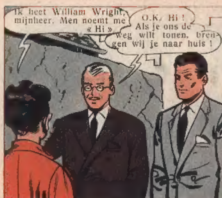

Ik heet William Wright, mijnheer. Men noemt me « Hi ».
O.K., Hi ! Als je ons de weg wilt tonen, brengen wij je naar huis !

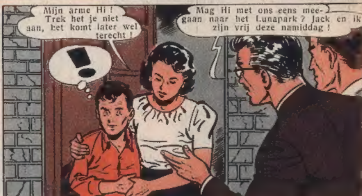
Enkele ogenblikken later...
Ik ben Marty, Edward Marty. En dit is Jack Gordon. Wij hebben Hi uit de handen van de wolven gehaald !
Heeft hij weeral gevochten ?

Ik geloof niet dat hij de schuldige is, mevrouw. Weet u dat men hem plaagt omwille van zijn tanden ?

Natuurlijk weet ik dat ! Ik zou niet beter vragen dan die te laten rechtzetten maar dat kost te veel...

Mijn arme Hi ! Trek het je niet aan, het komt later wel terecht !
Mag Hi met ons eens meegaan naar het Lunapark ? Jack en ik zijn vrij deze namiddag !
!

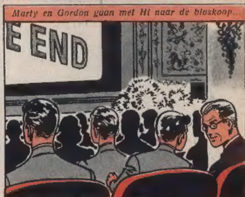
Ja, mijnheer !
Dat is fijn !

's Namiddags...
Kom je mee, kerel ?

Zeker ! Natuurlijk !

Marty en Gordon gaan met Hi naar de bioskoop...
E END

En daarna wandelen ze door het moderne kermispark.
Een pakje popcorn (1), Hi ! Ik betaal !
Wij moeten nog de dierentuin bezoeken!
(1) Geroosterde

Hi is in zijn nopjes...
Niemand heeft zich ooit zo om mij bekommerd !

Maar aan alle goede dingen komt er vlug een einde...
Zeg je niets meer, Hi ?...
Ik zou willen wenen, Mr. Marty ! Jij en Mr. Gordon zijn zo lief !

En op de terugweg valt de jongen in slaap op de schouder van de dokter...
Deze dag wordt een datum in mijn beroepsleven, Zohaast...

...ik kan, onderneem ik de nodige studies om tanden recht te zetten. Het is toch al te jammer dat deze arme jongen altijd belachelijk is omwille van zijn tanden !

Ik schreef naar mijn ouders en deze steunden mijn plan. Daar ik voor mijn studies New York moest verlaten, verloor ik mijn kleine vriend uit het oog. Zes jaren verliepen en in december 1941 beeindigde ik mijn tandartsstage.

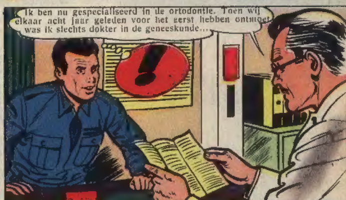

Volgende week : VAUBAN

Einde

Onder ons verm

EEN GOEDE RAAD

EN wijs man gaf eens aan een paar jongens die zich verveelden, volgende raad:

Maak je nuttig, wil je geliefd worden
Werk om je nuttig te maken
Wees geliefd om gelukkig te zijn.

In deze drie regels schuilt een eeuwenoude levenswijsheid. Wij zullen des te meer geliefd worden, naarmate wij onze taak beter vervullen, en hoe meer we ons gewaardeerd en geliefd voelen, des te gelukkiger zullen we zijn.

Heb je al eens echt ondervonden wat een heerlijk gevoel je kunt beleven, aan een buitengewoon goed geslaagd examen of aan een of ander werk dat je feilloos hebt kunnen verrichten?

Wanneer je zelf, en al wie je omringen tevreden zijn over je werk, dan zal iedereen je spontaan aanmoedigen en steunen.

Kuifje

NIEUWE BOEKEN VAN CASTERMAN!

DE Uitgeverij Casterman, te Doornik, zorgt regelmatig voor het verschijnen van mooie kinderboeken. In de laatste dagen zijn volgende titels van de pers gekomen:

DE NAJAVALLEI, door Hergé;
TINY OP SCHOOL, door Gijs Haag (Rinkelbelreeks)
HET DAPPERE KLEERMAKERTJE, naar Grim (Rinkelbelreeks).

« Goede wijn behoeft geen krans. » De boeken van Hergé worden door duizenden en duizenden kinderen met vreugdekreten onthaald. « DE NAJAVALLEI » is weer een echt avonturenboek, geestig en onderhoudend. Zoals altijd voortreffelijk geïllustreerd en zorgvuldig gedrukt. De kinderen zullen er van smullen en de vaders niet minder.

De Rinkelbelreeks geniet nu een wereldfaam. Vertalingen in een twaalftal talen (waaronder Hebreeuws en Hindi) zijn in voorbereiding.

Die boekjes munten uit door goede verzorging. Grote, duidelijke letters en verrassend mooie illustraties in veelkleurendruk.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

ANDREE DURIEUX, 1310, Elisabethville, Saint-Laurent, Montréal P.Q., Canada, zoekt een korrespondente (Frans).

LOUISE COUTURE, 53, avenue Willan, Montréal P.Q., Canada, zou willen in het Frans korresponderen met meisjesgidsen van ongeveer veertien jaar.

GUY PONCELET, 29, avenue Rogier, Luik, zou willen korresponderen met een Amerikaan, Australiër of Congolees om postzegels te ruilen.

ALAIN PATERNOSTRE, avenue Maistriaux, 5, Mons, zou in het Frans willen korresponderen met een Schot, Hollander of Portugees van ongeveer twaalf jaar, bij voorkeur een scout.

MARIE-JEANNE DELPLANCHE, place de l'Eglise, Thy-le-Château (Prov. de Namur), zoekt een korrespondent in Congo, Zwitserland, Frankrijk of Spanje, die houdt van muziek, sport en lektuur (Frans).

NIEUWS UIT INDONESIA

KUIFJE is hier erg populair, en mijn blad gaat van hand tot hand, zo schrijft Lie Chêm Le, van Djakarta, Indonesia. Op school zijn er ongeveer 12 à 14 Kuifjeslezers! Het is alleen een zeer betreurenswaardig feit dat wij « Kuifje » hier pas een maand later ontvangen » zo gaat onze vriend Lie verder, die de banden tussen de Vlaamse, Hollandse en Indonesische Kuifjeslezers ook zou willen verstevigen.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

aken wij ons best!

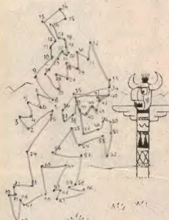

ALLE ZONEN VAN LAMBIK LEZEN DEZE REBUS

Maak deze tekening

JE moet 1 met 2, 2 met 3, enz..., verbinden om 'n krijger te zien.

HIJ ZOU HEM WEL VINDEN

Professor : Ober, zoek even mijn hoed.

Ober : Maar, mijnheer, u hebt uw hoed op het hoofd.

Professor : Doe dan geen moeite, dan zal ik hem wel vinden !

IN DE TRAM

Dame tot een heer die van zijn plaats opstaat :

— Heel vriendelijk van u, mijnheer, maar blijft u zitten.

Heer : Maar ik...

Dame hem neerdrukkend : Neen, blijf zitten, ik moet niet ver meer. Het is niet de moeite om nog te gaan zitten...

Heer : Pardon maar...

Dame : Doe me het genoegen...

Heer : Genoegen ? Welk genoegen ?... Ik moest er de vorige halte al uit !

HET VERSCHIL

Jaap : Papa, wat is het onderscheid tussen een ongeval en een ongeluk ?

Papa : Dat zal ik je duidelijk maken met een voorbeeld, jongen. Kijk, dat er een knoop van mijn jas gaat is een ongeval. Dat je moeder die knoop er nooit aannaait, is een ongeluk !

Deze mopjes werden gestuurd door Herwig van Ongeval, van Ninove.

IN HET MUSEUM

Henk : Sloeberke, dat is nu een triceratops die duizenden jaren voor Christus op de wereld leefde.

Sloeberke : Het kan waar zijn dat men zijn beenderen heeft teruggevonden, maar dat er zijn naam op geschreven stond maak je mij niet wijs, hoor ! -

DE TEST VAN DE WEEK :

Ben je zeer gevoelig ?

ALLE mensen zijn niet even gevoelig. Sommige dingen treffen de ene mens meer dan de andere. Wie gevoelig is, is ook kwetsbaar. Het leed van gevoelige mensen gaat veel dieper, maar ook hun vreugde en hun geluk is intenser.

	Ja	Neen
1. — Treft de goedheid die je ondervindt, je gevoelig ?	....	....
2. — Ben je werkelijk ongelukkig wanneer een vriend je de rug toekeert ?	....	....
3. — Kan je niet dulden dat men een hond of een paard slaat ?	....	....
4. — Ben je ontroerd wanneer men je een attentie bewijst ?	....	....
5. — Krijg je de tranen in de ogen wanneer men je, zelfs vriendelijk, een verwijt toestuurt ?	....	....
6. — Treft het verdriet van je vriend je diep ?	....	....
7. — Ben je steeds bereid een vriendelijkheid honderdvoudig te vergoeden ?	....	....
8. — Gaat onverschilligheid of gevoelloosheid je recht naar het hart ?	....	....
9. — Ben je ontvankelijk voor de schoonheid van de muziek, een gedicht, een schilderij ?	....	....
10. — Ben je getroffen door de tegenslag die je vriend heeft ?	....	....
11. — Laat je in alle omstandigheden je hart spreken ? Ben je steeds bereid te helpen en wonden te helen ?	....	....
12. — Hoor jij bij diegenen aan wie men alles mag vragen wanneer men vriendelijk beroep doet op je goed en gevoelig hart ? .	....	....
Totaal . .	....	....

DE VLIEG

Suske : Kijk, ik zie een vlieg op de torenspits.

Jefke : Warempel ! Ze geeuwt en ze laat haar holle tand zien !

IN DE AUTOBUS

Jan : Ik ga voor geen duizend frank in een autobus zitten !

Piet : Waarom niet ?

Jan : Omdat ik vóór vijf frank ook mee mag rijden !

OP SCHOOL

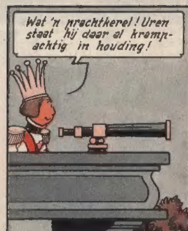
Leraar : Zoek de grootste gemene deler !

Gust : Is dat ding weeral zoek ?

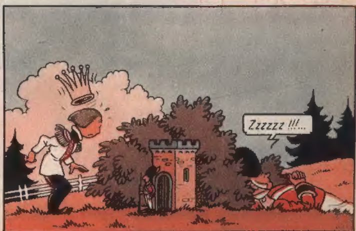
(Leo Adriaenssens, Brasschaat.)

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Het Leven van KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

KAREL kon verschillende stammen onderwerpen en is koning van de Franken en de Longobarden. Wanneer hij ook de Saksen overwint, gaat zijn roem tot in Spanje. Enkele Moorse leiders, die zijn opgestaan tegen het gezag van hun emir, komen hem vragen hen te steunen. In ruil voor zijn hulp zullen zij hem als vorst erkennen. Karel aanvaardt en besluit de Moren voor het christendom te winnen.

(Wordt voortgezet.)

KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR

(Wordt voortgezet.)

"The Xplorer"

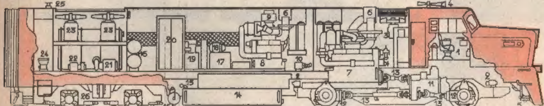
DE TREIN DIE RIJDT MET EEN SNE

VERMITS de vliegtuigen toch veel sneller zijn en zoveel mensen zich een wagen hebben aangeschaft, zou men het misschien normaal vinden dat de spoorwegen bij de pakken bleven zitten en geen moeite deden om hun materiaal te moderniseren. Niets is echter minder waar ! Zo wat in alle landen van Europa wordt er naar gestreefd de treinen praktischer, komfortabeler en sneller te maken. Ook over de plas wordt er op dat gebied een grote inspanning gedaan en de Amerikaanse ingenieurs pakken thans weer uit met een nieuwe trein, die de naam « Xplorer » kreeg, en bestaat uit negen elementen, waarvan het omhulsel minder dan drie ton weegt. Met de volledige binnenuitrusting en de suspensie komt het gewicht op 13 ton. De wagens wegen in het totaal 122 ton en de lokomotief 78.

De lichte konstruktie is dus wel opvallend en de wielen wekken een speciale belangstelling omdat zij slechts een diameter van 71 cm hebben. Ieder van de negen wagens, die de trein vormen, rust met een van de uiteinden op een as, het andere uiteinde rust op een volgende wagen. Alleen de wagen die in het midden is geplaatst, rust op twee wielassen. De wagens werden paarsgewijze gegroepeerd om onafhankelijke eenheden te vormen. Iedere eenheid bestaat uit twee op semi-permanente wijze aan elkaar bevestigde elementen. Het ene is 15 m 62 en het andere 14 m 63 lang. In de laatste wagen vindt men een gang en de toiletten. Hij biedt plaats aan 40 reizigers, de andere aan 48. Aan ieder uiteinde van de wagen ziet men de automatische bevestiging. De middenste wagen biedt plaats aan 40 reizigers en heeft bovendien een speciale ruimte waarin koelkasten staan die allerlei gerechten en versnaperingen bevatten. Benevens zijn er twee roltafels, waarop de gerechten kunnen opgediend worden.

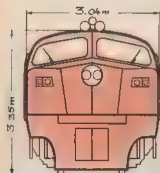
De suspensie is pneumatisch. Blaasbalgen in rubber doen

1. — Stuurkajuit.
2. — Remcylinder.
3. — Afkoeling.
4. — Klakson.
5. — Klok.
6. — Uitlaat.
7. — Grote Dieselmotor.
8. — Hulp-Dieselmotor.
9. — Luchtfilter van de motor
10. — Pomp van de zware olie.
11. — Transmissie.
12. — Commando van de as.
13. — Stuurknuppel.
14. — Reservoir van de zware olie.
15. — Luchtinlaat.
16. — Luchtreservoir.
17. — Generator gelijkstroom.
18. — Opwekker.
19. — Compressor.
20. — Kontrole apparaten.
21. — Grote waterpomp.
22. — Hulp waterpomp.
23. — Ventilateurs van radiateurs en motors.
24. — Toilet. 25. — Luchttoevoer.
26. — Draagboggie.

HEID VAN 200 KM PER UUR!

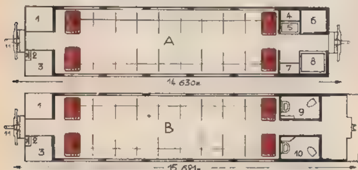
dienst als veren en houden de wagen steeds op eendere afstand van de rails, welke ook de lading van de wagen weze en ondanks het feit dat hij vertikale schokken te verduren heeft. De blaasbalgen zijn bij middel van een leiding verbonden met een luchtreservoir. Men mag dus gerust zeggen dat iedere wagen op een luchtlaag zweeft.

De lokomotief is licht en gloednieuw. Hij is uitgerust met een Duitse viertakt Diesel-motor, met 12 cylinders in V., die 1.000 P.K. ontwikkelen. De motor en de transmissies zijn in één blok op de boggie vooraan gemonteerd.

De transmissies zijn eveneens van Duits maaksel en geven vier versnellingen voor- en achteruit. De maximum snelheid van de trein bedraagt 193 km per uur. Er is niet veel méér nodig om te vliegen en de koelen die deze trein willen zien voorbij rijden, moeten waarachtig vlug zijn!

Een hulpmotor, eveneens een viertakt Diesel doch met 6 cylinders in V, die 580 P.K. ontwikkelt, zorgt voor de nodige energie voor de verwarming en airconditioning.

De « Xplorer » werd koningsblauw en geel geschilderd en werd reeds enkele maanden geleden in dienst genomen op de oostkust van de Ver. St. Hij heeft een enorm sukses! Niet alleen de reizigers zien zijn elegante silhouet graag opdagen, maar al de liefhebbers van lokomotieven en spoorwegen zijn er op belust met die trein een ritje te kunnen maken!

A. — DE CENTRALE WAGEN MET TWEE WIELASSEN
B. — ELEMENTEN VAN DE TREIN

1. — Apparaat voor de air-conditioning
2. — Remapparaat.
3. — Ruime elektrische installatie.
4. — Koffiereserve
5. — Roltafeltjes
6. — Ruimte voor het opbergen van de levensmiddelen.
7. — Bergplaats en toonbank.
8. — Koelkast
9. — Damestoilet
10. — Toilet voor heren.
11. — Automatische bevestiging

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE!

PARIJS-ROUBAIX OF DE KOERS IN DE HEL...

ZE waren met z'n vieren, die zondag van april in het jaar 1956. Ze hadden gereden als duivels en ze kwamen als de grote overwinnaars uit de hel; de triestige « hel van het noorden ». Wat ik jullie thans vertel, gebeurde op duizend meter van de velodroom, het eindpunt van de berucht-beroemde koers Parijs-Roubaix.

De vier renners, waarover we het hebben, waren de beste renners van na de oorlog : Rik Van Steenbergen, Forestier, Fred Debruyne en Bobet. De overige deelnemers waren ver achter gebleven ,ze aanvaardden het overwicht van de « vier groten » en pronostikeerden op de afloop. Wie zou het halen ? Rik Van Steenbergen won veel stemmen en daar was reden toe. Rik is op de weg nog steeds de snelste man op twee wielen dat heeft hij voor enkele weken nog bewezen te Zürich, waar hij de pijlsnelle Arnim von Büren versloeg Anderen wedden op Bobet. Forestier, alhoewel snel in de sprint, scheen niet al te fit meer Er bleef dan nog de winnaar van Parijs-Nice en van Milaan-San Remo, onze landgenoot Fred Debruyne. Hij is snel en gevaarlijk in een eindsprint, vooral sedert hij enkele lessen kreeg van Rik Van Steenbergen

— Je stelt je slecht op, had Rik hem gezegd na afloop van een rit van de Ronde van Frankrijk in 1955 Je zou niet verloren hebben, indien

Rik legde aan Fred uit hoe hij het moest aan boord leggen Fred snapte het en twee keren moest de zeer snelle Darrigade het nadien tegen Fred afleggen

Er werden dus veel pronostieken gemaakt, ik geloofde in de kansen van Rik. Ik wist niet dat Bobet en Debruyne voor hetzelfde merk (Mercier) reden en dat zij met elkaar hadden afgesproken dat hun merk moest winnen. In een koers waar de strijd wordt geleverd tussen nationale ploegen zou zoiets een heel spijtige taktiek zijn, maar in deze koers was dat mogelijk. Debruyne moest zich weren voor zijn merk en voor zijn « patroon », Louison Bobet; hij deed dit tot grote tevredenheid van de leader van Mercier.

Toen ze in de velodroom van Roubaix toekwamen, moest Van Steenbergen het onderspit delven voor Debruyne-Bobet. Fred Debruyne had de kans te winnen maar . hier gebeurde nu het drama · hij moest wijken voor Bobet, zijn baas. Hij reed dus een beetje op zij en riep Bobet toe : Vooruit, maar Ik kom na

Bobet mocht nog een overwinning op z'n lange erelijst schrijven en nog een beker naar huis nemen

Sedertdien is er veel water naar de zee gelopen, maar Debruyne kon het niet vergeten dat hij Parijs-Roubaix niet had mogen winnen. Hij vroeg dus om te worden ontslaan van zijn verplichtingen voor Mercier en ging over naar een ander merk, dat geleid wordt door een van de grootste renners van alle tijden · Fausto Coppi

Wij hebben de indruk dat Fred Debruyne, die deelneemt aan Parijs-Roubaix wraak zal nemen

SAN CYLINDRO

HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

(1) Het is verschrikkelijk.

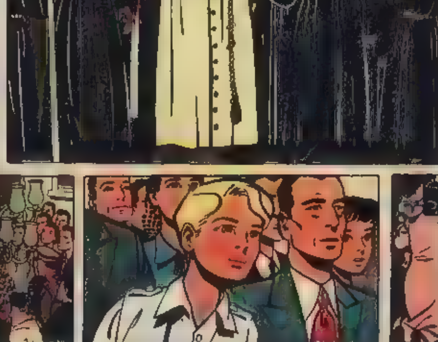

N BALIBACH

Teddy volgde Faber naar de kerk waar de bandiet een toevlucht zocht. Plotseling ziet hij een priester binnen strompelen, die lelijk toegetakeld is...

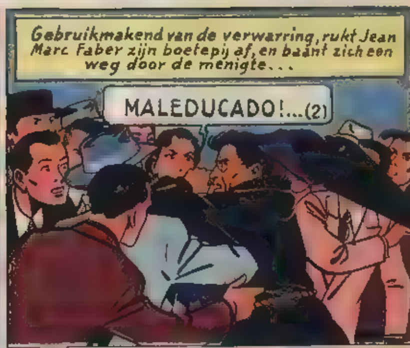

(1) Waarom?

(2) Onbeleefderik!

(Wordt voortgezet)

Schilder met je vingers

GROTE PRIJSVRAAG VOOR DE KLEINSTEN

IK geef het grif toe dat schilderen met de vingers vuil schijnt, maar de pedagogen hebben mij er van overtuigd dat het schilderen met de vingers een natuurlijk uitdrukkingsmiddel is bij zeer jonge kinderen. Deze spontane neiging voor het schilderen mag men niet tegenwerken!

Wanneer een klein kind een bedampte ruit ziet, zal het steeds geneigd zijn er met zijn vingers een huis, een boom of een gelaat op te tekenen. Wanneer het op een kast een lichte laag stof ontdekt, zal het de gelegenheid niet laten voorbijgaan om er met de vingers een of ander kabalistisch teken op te maken. Diegenen onder jullie, die kleine broertjes of zusjes hebben, weten welk belang er aan dit tekenprobleem gehecht wordt in de bewaarscholen. Schilderen met de vingers is ook een manier om zich uit te drukken, die iedereen normaal vindt.

Ik ben er van overtuigd dat je met genoegen zult vernemen dat « Kuifje », het weekblad voor jongens van 7 tot 77 jaar, voor een keer een prijsvraag uitschrijft voor jongens en meisjes van 7 tot 77 maanden. Schilderen met de vingers is een vrije opgave. Het komt er op aan het kind op een groot stuk papier een tekening te laten maken. Er wordt geen onderwerp opgelegd. Wanneer de tekening af is, kan men vragen « Wat heb je daar getekend? » en het antwoord zal voor het onderwijzend personeel een belangrijke aanwijzing zijn.

Ik nodig jullie uit je kleine broers, zusjes, neefjes en nichtjes aan te zetten deel te nemen aan deze prijsvraag. Men mag zowel individueel als in groep deelnemen. Veel sukses!

Reglement

1. Alle kinderen, meisjes en jongens, van 2 tot 8 jaar, kunnen aan deze prijsvraag deelnemen.
2. Ze omvat twee kategorieën: kategorie A (individuele deelnemers) en kategorie B (deelneming in groep: kindertuinen, tehuizen, scholen, enz.)
3. Ieder van deze twee kategorieën is verdeeld in drie afdelingen: 1e afdeling: kinderen van 2 tot 4 jaar, 2e afdeling: kinderen van 4 tot 6 jaar, 3e afdeling: kinderen van 6 tot 8 jaar.
4. Als materiaal mag gebruikt worden: a) Papier of karton dat nieuw of reeds gebruikt werd: behangpapier, inpakpapier, zeildoek, enz., b) De geschikte verf voor het schilderen met de vingers.
5. Het minimum formaat is 13 × 21 cm, het maximum formaat 40 × 50 cm.
6. De tekening met de vingers gemaakt is absoluut vrij. Geen enkele schets, geen enkele verbetering aangebracht met potlood of penseel zal geduld worden.
7. Ieder werk moet op de rugzijde in drukletters de naam, de voornaam, de geboortedatum en het adres dragen van het kind en ook het adres van de school, het tehuis of de kindertuin, waartoe het behoort.
8. De schilderijen worden gezonden naar het weekblad KUIFJE, Lombardstraat, 24, te Brussel voor 15 mei 1957.
9. Tegen de beslissingen van de jury kan geen beroep worden aangetekend.

GROTE PRIJSVRAAG : SCHILDER MET JE VINGERS

BESTEMD VOOR KINDEREN VAN 2 TOT 8 JAAR

georganiseerd door "KUIFJE" met de medewerking van de Firma CALOZET

DE PRIJZEN

- 4 verblijven in Zwitserland van twintig dagen onder de hoede van een sociale assistente in een tehuis voor kinderen van eerste rang.
- 4 koffertjes met didaktische spelen.
- 50 puzzels van de Kuifje's Bon.
- 50 ganzenspelen van de kuifje's Bon, afdrukplaatjes, enz., enz.

JURY

Mevr. Servais, ere-inspectrice van de Kindertuinen der stad Brussel.
Mevr. Wybouw, lerares in de pedagogiek.
Mej. Moniez, inspectrice over het lager onderwijs en het bewaaronderwijs.
De h. K. Verhaegen, hoofdinspecteur over het lager onderwijs.
De h. H. Biscompte, inspecteur over het lager onderwijs.
De h. Lismonde, kunstschilder.
De h. Pauwels, drukker.
En een afgevaardigde van het weekblad « Kuifje ».

Opgepast! Het schilderen met de vingers eist een speciale verf, die absoluut onschadelijk is en gemakkelijk kan afgewist worden. Misschien hebben je kleine broers en zusjes deze speciale verf reeds?

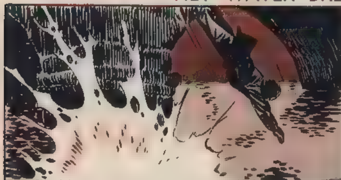
ALLE KLEUTERS NEMEN DEEL AAN ONZE PRIJSVRAAG !

OPERATIE WAAGHALS

Ken en Hilary werden [illegible] gevankelijk naar Wenen gevoerd. Als ze [illegible]

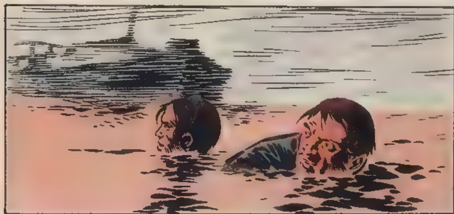
HET WATER BRENGT DE REDDING

DE chauffeur en zijn begeleider stapten uit om de schade, die aan hun wagen was toegebracht, op te nemen. Zij vermoedden in de verste verte niet dan hun gevangenen intussen de vrijheid hadden gekozen. Ken sleurde Hilary mee naar de oever van de Donau. « Vooruit, fluisterde hij, we duiken in het water, dat is de énige kans om te ontsnappen. Een ogenblik later wipten ze van het lage muurtje en sprongen in het water. In het hart van de gendarmen klonk die plons waarschijlijk als een doodsklok.. Zij lieten de bestuurder van de sportwagen, die in benepen schoentjes zat, aan zijn lot over en repten zich naar de dijk.

Zij maakten hun automatische pistolen los en schoten in de richting van de twee vluchtelingen. Het grijsbruine water van de Donau had zich echter reeds over onze twee vrienden gesloten en zij wachten er zich wel voor aan de oppervlakte te verschijnen, alvorens zij het laatste restje lucht dat in hun longen zat, verbruikt hadden

TOEN ze even het hoofd boven water staken om op adem te komen hadden zij reeds een twintigtal meter afgelegd. De kogels floten rond hun oren en zij doken onmiddellijk opnieuw. Ken en Hilary zwommen tot zij bijna uitgeput waren. Gelukkig waren zij enigszins beschermd door de halve duisternis en door de nevel die over het water hing. Toen zij eindelijk meenden buiten gevaar te zijn, wierpen zij een blik om zich heen en zagen een schuit uit de nevel langzaam op hen toekomen. « Een sloep », riep Ken tot Hilary. « All right ! » antwoordde deze. Hij had ze ook gezien

ENKELE minuten later konden de Britten zich aan boord van de kleine sloep hijsen die aan de achtersteven van een aak bevestigd was. Met zijn pennemes sneed Hilary onmiddellijk het touw door. Dan lieten de twee vrienden zich uitgeput op de bodem van de schuit zakken en dreven met de stroom mee tot aan de oever

VLAKBIJ stond er een gebouw dat klaarblijkelijk gebruikt werd als opslagplaats en verlaten scheen. Ken zette eerst voet aan wal. « We moeten andere kleren aantrekken », zei hij tot Hilary die hem volgde. « Misschien vinden we daar wel iets dat ons past. Over het algemeen laten de arbeiders hun werkpak achter wanneer zij 's avonds huiswaarts keren. » Hilary haalde de schouders op. « Goed », fluisterde hij, « laat ons gaan ». Ze konden de deur van het gebouw gemakkelijk openen en na een tijdje zoeken, vonden ze tussen de vele werkpakken die daar hingen er twee die er tamelijk geschikt uit zagen. Ze trokken ze aan en lieten hun eigen kleren ter plaatse achter.

KEN behield echter zijn vest want in de voering van dit vest had hij immers de films van Schacht verborgen. Ze waren nu werkelijk onkennelijk geworden. Een uur later wandelden ze over de weg die langs de Donau liep tot in Hainburg. Ze moesten nu weer opnieuw van het nulpunt vertrekken, maar zij waren vrij

(Wordt voortgezet)

Een verhaal van GUY FOREZ

DE GOEDE SHER

HET gebeurde in die heroieke tijd, toen de prairie nog de echte prairie en de Far West nog de echte Far West was, dat er in El Paso een goede, brave sheriff woonde. Hij kon de orde handhaven en de wet doen eerbiedigen zonder grote woorden te gebruiken. Hij was steeds goedhartig, al moest hij dan ook soms de ene of de andere belhamel bij de lurven vatten en in de gevangenis opsluiten. De gevangenis van El Paso was zoals de sheriff : vriendelijk en gastvrij. Men werd er goed verzorgd, maar veel gasten waren er nooit !

MEER dan vijf jaar lang zag deze gevangenis slechts één gevangene binnen haar muren. Het was een zekere Beebe, in de grond een brave jongen, maar met een zwak voor whisky. Als Beebe enkele glaasjes door het keelgat had gegoten begon hij iedereen uit te kafferen en te beledigen, en er zijn altijd mensen die zo iets niet verdragen Er volgde dan gewoonlijk een flinke vechtpartij en het einde was steeds dat Beebe in de gevangenis belandde.

Op zekere dag beloofde de brave sheriff aan Beebe vast werk, indien hij gedurende zes maanden niet zou drinken. Dat deed Beebe en zo werd hij door de sheriff als gevangenbewaker aangesteld. Beebe kweet zich gewetensvol van zijn taak.

Toen wilde het lot dat men in de buurt van El Paso goud vond. Van alle kanten kwamen de goudzoekers opdagen. De handel bloeide in de kleine stad, maar er deden zich ook heel wat incidenten voor, want de meeste goudzoekers waren brutale kerels. De sheriff had de handen vol Hij joeg de grootste woelmakers de stad uit en zette de anderen achter slot en grendel. Zo had Beebe geregeld twee of drie gevangenen te bewaken. Meteen kreeg hij ook lust naar de drank en weigerde nooit het glaasje dat men hem, om een of andere dienst die hij aan een gevangene had bewezen, aanbood. Beebe was in het stadje een belangrijk ambtenaar geworden.

— Beebe, zo zei de sheriff op zekere dag, indien je opnieuw drinkt, jaag ik je de deur uit !

Beebe boog het hoofd en antwoordde niet. Hij hield van de sheriff en van de gevangenis en beloofde in het vervolg ieder glaasje te weigeren.

Het drinken alleen ware misschien nog niet zo erg geweest, maar Beebe verloor onder de invloed van de alkohol ieder verantwoordelijkheidsgevoel. Hij wist dan niet meer of hij gevangene dan wel gevangenbewaker was. Heel vaak meende hij, dat de man die achter de tralies op het uur van de vrijheid wachtte, de oppasser was en hijzelf de gevangene... Dat kon zo niet langer voortgaan. Beebe was er zich van bewust, maar hij kon niet aan de borrel weerstaan...

*

DE goudkoorts zakte bij het begin van de winter, want de resultaten van de opzoekingen waren eerder mager geweest. En zo heerste er opnieuw rust in het gezellige El Paso. Om die tijd moest Beebe op drie dieven passen. Zij heetten Alvin, Poyen en Leslie Zij hadden bedrog gepleegd bij het spel. Men speelde heel vaak, om niet te zeggen altijd vals te El Paso, maar deze hadden een kaartje getrokken met een van de grootste landeigenaars van de streek en dat was hun ongeluk. De man had een klacht neergelegd en zo was de brave sheriff wel verplicht geweest de drie belhamels in te rekenen De sheriff was redelijk voor de gevangenen en de drie valsspelers toonden zich berouwvol en gewillig.

Op een avond haalde Leslie een bankbiljet te voorschijn en gaf dit aan Beebe, toen hij de soep bracht

— Wij vervelen ons hier, Beebe. Zou je niet zo vriendelijk willen zijn een fijne fles voor ons, te kopen ?

— Dat is verboden ! antwoordde Beebe

— Kom nou, Beebe, het reglement laat toe

IFF VAN EL PASO

Geillustreerd door TIBET

dat je eten en wat snoepgoed haalt voor de gevangenen op voorwaarde dat ze betalen.

— Ja, snoepgoed, maar geen alkohol...

— Wat is nou alkohol voor kerels als wij ?... Het is slechts snoepgoed ! Dat zal je toch moeten toegeven, Beebe ?

Beebe knikte instemmend. Leslie had gelijk en daarom nam hij het bankbiljet en kwam niet lang nadien reeds terug met de lekkere fles. Ze deelden eerlijk en Beebe kreeg ook zijn rantsoen. Beebe kreeg beslist meer dan hij verdragen kon, want hij droomde dat de sheriff hem aangehouden had en dat een zekere Leslie zijn bewaker was.

— Ik wil weg ! kreunde hij in zijn slaap Ik heb geen kwaad gedaan !

— Dat is waar, antwoordde Leslie. Ik laat je gaan.

Toen werd Beebe wakker. Hij herkende Leslie en schreeuwde :

— Ja, je zegt dat wel. Je bent mijn bewaker, maar je doet niets om mij te bevrijden !

— Hou je kalm, Beebe ! Je bent een fidele kerel en ik houd van je, dus zal ik de deur voor je openen !

— Ha ! Dat is vriendelijk ! hakkelde Beebe.

En Leslie opende de deur van de gevangenis met de sleutel, die hij uit de zak van Beebe had gehaald. Hij bevrijdde zijn twee makkers en toen stonden ze alle vier buiten, terwijl de brave sheriff de slaap der rechtvaardigen sliep...

Het was buiten zo koud dat Beebe er klaar wakker van werd.

— Waar gaan we naar toe ? vroeg hij.

— We gaan waarheen je wenst ! antwoordde Leslie. In deze koude wil ik je niet alleen laten !

— En wie zijn die twee heren ?

— Dat zijn onze vrienden Alvin en Poyen. Het was zo koud dat ze klappertandden

Ze zetten er een stevige pas in, verlieten de stad en namen de weg die naar de heuvels liep. Beebe kwam langzamerhand tot bezinning.

— Jullie hebben me lelijk bij de neus genomen, jongens ! Kom, we gaan terug naar de gevangenis !

— Geen kwestie van !

— Wat je gedaan hebt is slecht, Leslie !

— Maar jij wou toch vrij zijn, nietwaar ? Wel, je wens ging in vervulling...

Beebe mediteerde lang over dit antwoord. Hij meende dat hij zijn eer als gevangenbewaker verloren had en dat hij zich nooit meer in de stad zou durven tonen. Het was dus maar beter met Leslie en zijn vrienden het land voor altijd te verlaten

■

EEN hevige wind stak op. Het was middernacht. Zij stapten achtereen op een rij en bogen het hoofd in de wind. Hun neus zag rood, hun oren deden pijn, hun voeten waren ijskoud. Met heimwee dachten ze aan de gevangenis, waar het warm was. Ze waren echter te fier om dit hardop te zeggen. De dennebomen op de flanken van de berg kreunden. In de verte huilde een hond. Leslie viel. De anderen hielpen hem overeind. Beebe zuchtte diep. Ze marsjeerden nog een mijl en kwamen toen aan een berghut.

— Hier schuilen we ! zei Leslie.

Ze stapten binnen. De hut was verlaten, maar er stond een tafel, enkele bankjes, een oud bed en er was een grote, open schouw.

— We zullen vuur maken, zei Leslie.

Daar er geen brandhout was, stookten zij de tafel en de bankjes op. Een zachte warmte stroomde weldra door het vertrek en van vermoeidheid sliepen ze in. Maar, de grote schouw zat vol droge blaren. Een blad begon te branden en het duurde niet lang of heel de schouw stond in lichtelaaie. Beebe schrok er het eerst van wakker. Hij wekte de anderen en hals over kop stormden zij naar buiten. De wind was minder hevig en het scheen daardoor ook minder koud.

— Er hangt sneeuw in de lucht, dat kan je zo merken. Ik vraag me af of wij nog over de bergen zullen geraken... En in de gevangenis van El Paso waren er goede bedden en warme dekens.

— Ja, en het eten was er ook goed !

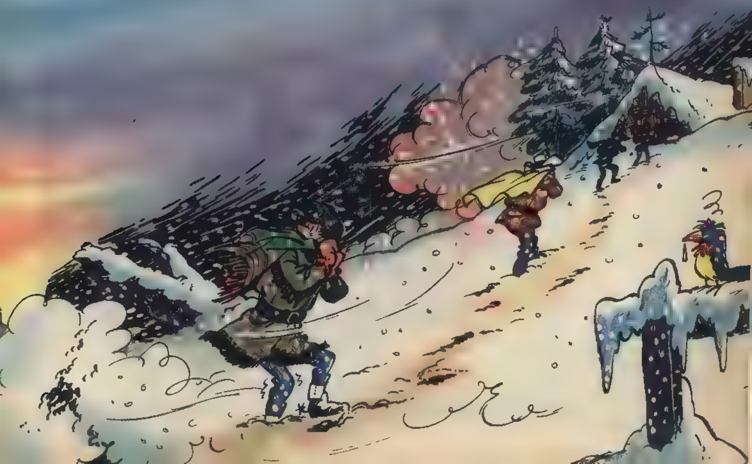
— We hadden een dak boven ons hoofd en nu stappen we hier alleen in de nacht en wij weten niet waar naartoe...

— In de gevangenis van El Paso hadden we het goed !

Het was Beebe welke deze laatste woorden sprak. Ze waren zo ver gelopen om het er alle vier over eens te zijn, dat het in El Paso zo goed was. Waarom dan niet teruggekeerd ? Beebe keek eens naar de kruin van de berg en dan naar het dal, waarin El Paso en de goede gevangenis verscholen lagen. Hij keerde zich resoluut naar het dal toe en de drie anderen volgden zwijgend. Zij kwamen een uur voor zonsopgang in de gevangenis. De brave sheriff sliep nog.

Op hun tenen slopen Leslie, Arvin en Poyen binnen. Ze waren blij dat ze eindelijk «thuis» waren en kropen haastig onder de warme dekens. Beebe stopte hen nog eens extra toe en wenste hen een goede nachtrust. Dan nam hij de sleutel, sloot de deur en sloop voorzichtig naar zijn eigen kamertje.

De dagen die volgden waren gelukkige, rustige dagen. De stormwind huilde en in de bergen lag de sneeuw vele meters hoog, maar in de gevangenis van El Paso was het warm en was het goed !

"WIJ MAKEN EEN FILM!"

De grote held loopt geen gevaar!

HOOG op een rots staat een man. Hij wordt nagezet door de Apachen, die reeds tot op 300 meter genaderd zijn en hun oorlogskreet brullen. De man heeft zijn keuze gedaan. Hij rukt aan de teugels, zodat zijn paard enkele stappen achteruit wijkt en dwingt het dan opnieuw vooruit. Met een machtige sprong stort het dier in de diepte. Enkele ogenblikken nadien heeft het water zich reeds over hen gesloten en is er geen spoor meer van paard en ruiter. Wees maar niet bang, de held liep geen enkel risico! Hij moest deze gevaarlijke sprong niet uitvoeren, de *stuntman* deed het in zijn plaats. Hij was gekleed als de grote held van de film en betaald, om zijn leven te wagen in de plaats van de vedette.

MAAR, die geweldige sprong was toch trucage? Inderdaad, zonder trucage waren veel spannende scènes onmogelijk. In een Amerikaanse film ziet men de hoofdvertolker op het einde van de film in een zwemkom drijven. De ongelukkige is verdronken. In werkelijkheid ligt de man op een cementen plaat en droog! De camera filmt hem dwars door een aquarium. Zulke truckjes zijn voor de filmtechnici kinderspel!

IN een recente Franse film speelt Fernandel, de rol van zes verschillende personen die uiterlijk echter op elkaar gelijken als twee druppels water. Hier levert de cameraman het bewijs van zijn vaardigheid. Om de opnamen te maken, werd een deel van het objectief bedekt. Dit deel van het beeld kon dus niet op de filmband staan. Voor de speler volstond het nu, dat hij, om de zes verschillende personen te vertolken, telkens van kostuum verwisselde en achtereenvolgens de verschillende en goed bepaalde plaatsen ging innemen. Het decor bleef hetzelfde. Je ziet... in een filmstudio is alles mogelijk!

OM spoorwegongelukken en schipbreuken na te bootsen, maakt men gebruik van maquetten. De reusachtige inktvis, die de « Nautilus » in « 20.000 mijlen onder zee » aanviel, was helemaal uit rubber en mocht wel een meesterwerkje genoemd worden! Het vertragen en het versnellen van het ritme van de camera, geeft op het doek eenvoudig versnellingen en vertragingen weer. Er zijn camera's waarmee het mogelijk wordt het projektiel bij het verlaten van de kanonloop te fotograferen.

In veel films gebeuren er ongelukken. Hoe steekt men die in elkaar? Wel, het volstaat de opname te schorsen op het ogenblik dat de auto of de trein zijn slachtoffer zal raken. Men vervangt nu dat slachtoffer door een pop en men draait opnieuw... Indien wij alle trucages die in de filmwereld mogelijk zijn moesten opsommen, dan werd het een heel boek. Misschien heb je de « Drie Caballeros » gezien, waarin Donald Duc een samba danst met een danseres van vlees en bloed? Dat was een hele sensatie! Deze danseres was in een tekenfilm verzeild, dank zij de toverkunst van de trucage!

R. LELOUP

(Wordt voortgezet.)

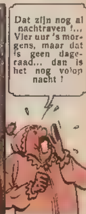

besluiten er naar toe te gaan om de mijn te ontginnen

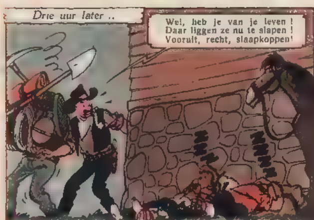

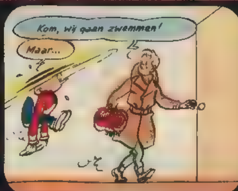

(Wordt voortgezet.)

LEER ZWEMMEN, GLOBUL

door TIBET

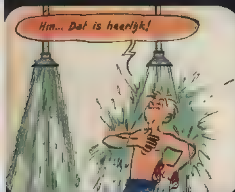

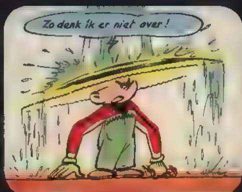

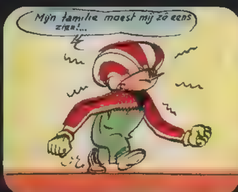

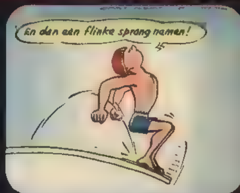

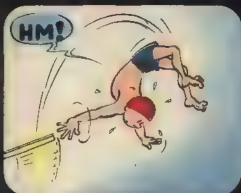

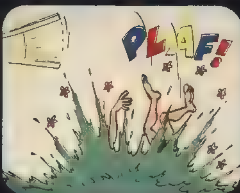
7 tot 77 jaar en... de anderen!

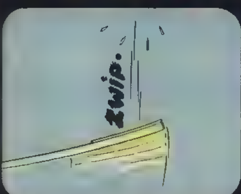

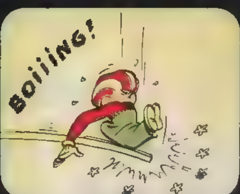

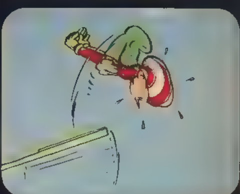

KUIFJE WEET HET... EN JIJ?

DE ROOS WERD GEBOREN UIT EEN DRUPPEL BLOED

DE oude Grieken verleiden dat de roos geboren werd uit een druppel bloed van Adonis en de Arabieren zijn er van overtuigd dat de roos ontsproot uit een zweetdruppel van hun profeet, Mohammed. De roos is zo volmaakt van vorm, van kleur en van geur dat men haar een bovennatuurlijk ontstaan geeft. De engel Gabriel, aldus wil een christen legende, vlocht voor O. L. Vrouw drie tuilen rozen: witte rozen als zinnebeeld van de vreugde, rode als symbool van de smart en gele, die de glorie symboliseerden. Iedereen kent ook de vertelling van de H. Elizabeth van Thüringen die brood en aalmoezen uitdeelde aan de armen tegen de wil van haar man. Op zekere dag was ze weer op weg naar de armen, toen haar man haar de weg versperde en vroeg wat ze bij had. Elizabeth opende haar voorschoot en er lagen niets anders dan enkele mooie rozen in.

Wist je dat de roos het zinnebeeld is van de zwijgzaamheid? Ga eens kijken in een oude raadskelder, in een ridder- of konventzaal en je zal merken dat de zoldering bijna altijd versierd is met vijfbladige geschilderde of gebeeldhouwde rozen. De besprekingen welke in lang vervlogen dagen in deze zalen gehouden werden, waren strikt geheim of « sub rosa », onder de roos. Wat er « onder de roos » werd gezegd, mocht niet buiten de muren van de raadszaal gaan. Op oude, met houtsnijwerk versierde biechtstoelen, vind je die roos soms terug en ze heeft dan dezelfde betekenis.

De roos is de koningin van de bloemen en ook het symbool van de liefde. Wist je dat er zowat 20.000 rozenvariëteiten zijn en men er hiervan 1.500 tot 2.000 in de handel vindt? In het oosten en het zuidoosten van Europa plukt men vele honderden kilo's rozeblaadjes waarvan de Bulgaarse, Roemeense en Russische vrouwen jam koken. Deze jam is een delicatesse. In sommige streken mengt men de rozenjam met honig. De rozen worden 's morgens geplukt als de dauwdruppels er nog op schitteren. Voor 10 kilo rozenblaadjes neemt men 75 liter water en brengt dit zachtjes aan de kook. Na ongeveer anderhalf uur koken, heeft men twee flessen zuiver rozenwater.

Ken je de egelantier of wilde rozelaar? Niemand dan Guido Gezelle beschreef de egelantier beter:

Egelantieren roosken, roosken,
liever komt uw geur te mij,
als uw broeders, als uw zusters,
of 't zij welker blom het zij;
g'hebt een zuiver geluw hertjen
en g'n duikt het niet, voorwaar
G' hebt vijf bleekroo blijde [vlerkjes
en zulk schoon gefrezeld haar,
g' hebt alle andere deugden, en [g' hebt een
allerliefsten name maar
hij bediedt een felgebekten
stekelstalden tronk, niet waar?

In de nazomer rijpen aan de gestekelde takken van de egelantier oranjerode bottels waarvan je tee kan zetten en confituur maken. De pitten en de haartjes worden verwijderd en het vlezige deel gemalen of aan stukken gesneden. Deze massa wordt met suiker gemengd en gekookt, net als voor andere confituur. Deze rozenbottelmarmelade is rijk aan vitamine C die je, zoals je weet, hard nodig hebt om fit en gezond te blijven.

EEN, TWEE, DRIE... SPRINGEN ! EEN PARACHUTIST FILMT ZIJN KAMERADEN

DEZE parachutist is nogal zonderling uitgedost, niet-waar? Dank zij de twee camera's op zij van zijn helm bevestigd, kan hij echter zijn kameraden die in « vrije sprong » naar beneden komen, filmen. Aan de hand van deze filmen ziet men hoe de valschermspringers dat neersuizen met een snelheid van 200 km per uur, doorstaan.

KUIFJE vertelt je...
De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN ... GEILLUSTREERD DOOR P. FUNCKEN

DE GRAALRIDDERS

CLOVIS was dus de eerste Barbaarse koning, die zich tot het katolicisme bekeerde en het is daarom dat, zoals je weet, Frankrijk de oudste dochter van de Kerk wordt genoemd. Onder de zwakke nakomelingen van de Merovingse koningen, bleven de Franken christen In de zesde eeuw waren de Angelen en de Saksen nog steeds heiden. De Vandalen, de West-Goten en de Oost-Goten waren trouwe aanhangers van Arius, dus ketters. Wulfilas, een bisschop die het Arianisme aankleefde, had ten gerieve van zijn gelovigen de bijbel in een Germaanse taal vertaald

3. — MEESTER VAN ITALIE

IN 489 trok Theodorik Italie binnen. Hier regeerde Odoaker, en deze sneed de Oost-Goten de pas af Hij werd verslagen te Verona en ingesloten in Ravena Theodorik bood Odoaker de vrede aan en inviteerde hem voor een groot festijn Odoaker kwam en werd neergestoken, zo was Theodorik meester van Italië De keizer van Byzantium kon niet anders doen dan laten begaan

1. — KONING ARTHUR

ZEVEN kleine koninkrijken hadden zich gevormd op de oostkust van Groot Brittannie, drie Angelen Northumberland, Estanglia en Mercia vier Saksen . Essex Sussex Wessex en Kent Zij slaagden er niet in de Schotten, die in het noorden van het eiland woonden te onderwerpen en ook de Kelten van het land van Wales en Cornwales konden zij niet klein krijgen Deze laatsten waren tot het christendom bekeerd door sint Patrick, patroon van Ierland De weerstand van de Kelten herleefde in de legende van « King Arthur » en de Twaalf Ridders van de Ronde Tafel waaronder Lancelot, Parsifal, Erik, Iwein, Tristan Galahad de helden van de Heilige Graal Waarschijnlijk heeft Arthur nooit bestaan.

4. — REGEREN IS EEN KUNST

THEODORIK regeerde op intelligente en soepele wijze Hij blies de Latijnse letteren nieuw leven in en deed de monumenten van het oude Rome uit hun puinen verrijzen De militaire macht gaf hij in handen van zijn Oost-Goten, maar voor de burgerlijke funkties duidde hij Romeinen aan Hij huwde zijn zusters en zijn dochters uit aan andere Barbaarse koningen Hijzelf had Lanthilde zuster van Clovis gehuwd. Hij presideerde aldus de « Raad van Europa » Er heerste orde en rust in zijn rijk Hij liet wetten afkondigen en maakte een begin met het drooglegen van de Pontijnse moerassen

DE OOST GOTEN

SEDERT de dood van Attila woonden de Oost-Goten ...ngs de oevers van de Donau en dat maakte de keizer van het Oost-Romeinse Rijk bezorgd Deze laatste kreeg de zoon van koning ...heodomir als gijzelaar Hij was zeven jaar en heette Theodorik ... jaar leefde de jongen aan het hof van Byzantium leerde er heel veel om hoe men diplomatisch liegen kan In 475 werd ... Theodorik koning van de Oost-Goten.

5 — PAUS JOHANNES I

THEODORIK de Grote maneuvreerde handig tegenover de Keizer Hij liet de katolieke kerken restaureren en eerbiedigde de bisschoppen, was voorkomend voor Paus Johannes I Te mooi om te blijven duren ! Toen de keizer van Byzantium, Justinus I de aanhangers van Arius (Theodorik beleed het Arianisme) vervolgde liep de zaak mis Theodorik nam de paus gevangen e... ...et hem sterven in de gevangenis Hijzelf st...

(Wordt voortgezet)

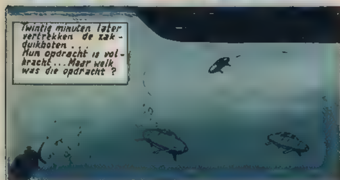
DE MUUR VAN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

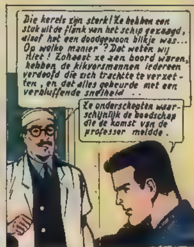

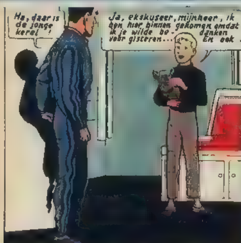

DE STiLTE

Dan ontmoet kikvorsmannen die met eigenaardige projektielen gewapend zijn

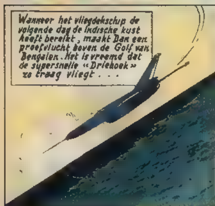

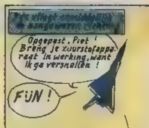

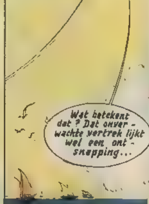

(Wordt voortgezet.)

ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE

GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND REDING

KRUIS of MUNT

Big en Pasja hebben in Nicaragua een maatschappij van vliegtuig-taxis opgericht. Davis en de politiechef slagen er in onze vrienden te doen opsluiten. De politiechef wordt er van verwittigd dat zijn zoon in doodsgevaar verkeert. Alleen een vliegtuig zou hem misschien nog tijdig naar het hospitaal kunnen brengen. Davis weigert een vliegtuig in te zetten.

HET SPEL VAN HET NOODLOT

DAVIS stond als aan de grond genageld van verbazing en nietbegrijpend herhaalde hij :

— Ik... ik moet je zoon halen ?

De paniek had zich van hem meester gemaakt. De zweetdruppels stonden op zijn voorhoofd en hij had krampen in zijn buik van schrik. Hij staroogde naar de zwarte loop van het automatisch pistool, dat de politiechef, bevend van koorts, op hem gericht hield.

GUZMAN, ben je gek geworden ? Tracht dan toch te begrijpen ! Ik zeg je dat die redding onmogelijk is. Zelfs indien ik aanvaardde, zou ik de nek breken bij de landing. . Je hebt het toch met je eigen oren gehoord dat geen van mijn piloten het wou wagen, zelfs niet toen je hen een fortuin beloofde ! Waartoe zou het dienen mijn nek te breken ? Dat zou je zoon niet redden !

— Zwijg ! huilde de halfbloed. Jouw leven, jouw ellendig klein leven van prairiehond interesseert me niet ! Je zult het proberen of beter, wij proberen het samen ! Ik zal je geen ogenblik uit het oog verliezen en als wij de nek breken, tot daar toe ! Wij hebben dan ten minste ons best gedaan, wij hebben het onmogelijke geprobeerd.

Totaal overheerst door de schrik werkten de hersens van Davis rusteloos. Er verscheen een onheilspellende glimlach op zijn dunne lippen. Hij deed alsof hij zich onderwierp en antwoordde gelaten

— O K., Guzzy ! Ik leg de duimen ! Je plan is idioot, maar ik heb geen keuze, dus stijgen we op !

De politiechef aarzelde even. Hij had die plotselinge ommekeer niet verwacht en hij vreesde dat er hier een of ander verraad in het spel was. De gedachte aan zijn zoon in doodstrijd verdreef echter ieder gevoel van voorzichtigheid.

— Ik was er van overtuigd dat je mij niet in de steek zou laten, Rojo ! grinnikte hij, terwijl hij op spottende wijze met zijn revolver speelde. Ik wist wel dat ik op je vriendschap kon rekenen !

Davis haalde de schouders op.

— In plaats van nog verder kostbare tijd te verliezen en dwaasheden te vertellen, zou je beter de kaart uithalen zodat wij de plaats kunnen uitzoeken waar wij onze nek gaan breken !

De politiechef bromde instemmend en boog zich naar zijn schrijftafel toe. Hij wou een schuif opentrekken, maar die zat blijkbaar geklemd. Haast machinaal lei hij zijn revolver neer om met twee handen aan de schuif te kunnen trekken. Daarmee had hij het spel verloren. Met een sprong als van een roofdier stond Davis bij hem en wierp hem achteruit. Zijn brede hand viel neer op het wapen, een fraktie van een sekonde later reeds bedreigde hij er de politiechef mee.

— Het spijt me erg, Guzzy ! zei de man met het rode haar tussen de tanden. Indien je absoluut wil zelfmoord plegen, doe het dan maar doe het alléén ! Zelfs voor mijn eigen kind zou ik mijn huid niet op zulk 'n dwaze manier in de weegschaal leggen. Dus begrijp je best dat ik het voor jouw kind vast niet doe. Zodra je weer kalm bent, zul je begrijpen dat ik gelijk heb. Goeie avond, ouwe jongen ! Zodra je kalm en nuchter kan denken, spreken we opnieuw over onze zaken !

Guzman stond daar alsof hij een slag van een knots op het hoofd had gekregen, hij kon geen woord uitbrengen en moest machteloos toezien dat de Amerikaan met een sarkastische grijns op het gelaat achteruit naar de deur toe liep, ze opende, ze achter zijn rug dicht sloeg en de sleutel twee keer omdraaide.

Het slecht nieuws verbreidde zich als een lopend vuurtje. Zelfs Marc en Jan wisten twee uren nadien dat het ongeluk hun doodsvijand een zware slag had toegebracht. Hun bewaker, een trage en praatzieke Indiaan, aan wie ze iedere dag het nieuws van buiten vroegen, had het hen verteld. Hij had zelfs niet aan de verleiding kunnen weerstaan hen tot in de details het stormachtig onderhoud te vertellen dat had plaats gehad tussen Davis en de politiechef. Men had hun gehuil en gebrul in heel het gebouw gehoord en iedereen had vanzelfsprekend de oren gespitst om toch maar geen woord te laten ontsnappen. Toen de cipier dan eindelijk met zijn lang verhaal klaar was, waren Big en Pasja als gedreven door hetzelfde gevoel overeind gesprongen. Big keek even naar Pasja en zei

— Wij kunnen die jongen toch zo niet laten sterven, zelfs al is het dan de zoon van die schurk van een Guzman !

Marc greep de Indiaan bij de arm

— Zeg aan je chef dat wij bereid zijn zijn zoon te halen en naar een kliniek te voeren.

De ogen van de cipier werden rond van verbazing. Zo iets had hij waarachtig niet verwacht. Daar hij er zich echter van bewust was dat die twee jonge kerels het werkelijk meenden, slikte hij zijn kommentaar in en haastte zich weg.

Nog geen tien minuten later werd de zware celdeur zo brutaal geopend dat ze met een smak tegen de muur terecht kwam. Bevend van emotie stond de politiechef daar op de drempel.

— Is het waar ? Willen jullie waarachtig mijn zoon halen ? stamelde hij.

— Ja, antwoordde Marc eenvoudig, en ik wil er dadelijk aan toevoegen dat wij niet uit vrees niet uit eigenbelang en zelfs niet uit medelijden voor jou handelen ! Wij willen alleen het kind redden, begrijp je me ? Voor het kind willen wij die dwaasheid doen !

Guzman bekeek hen besluiteloos, met angst en wantrouwen staarde hij naar het gelaat van de twee jonge piloten. Hij durfde niet geloven in zoveel menslievendheid. Hij was bang dat ze met hem spotten, dat ze hem zouden uitlachen, dat zij die vreselijke komedie hadden op touw gezet om zich te wreken. Hij schudde het hoofd.

— Jullie liegen, gringos ! Jullie denken er slechts aan jul-

lie vliegtuig te nemen en te vluchten!

Marc haalde de schouders op.

— Opperbest, Jefe, we praten er niet meer over!

De halfbloed streelde over zijn revolver.

— Jullie gaan! blafte hij. Jullie gaan, maar ik ga mee! Als ik zie dat jullie mij verraden, schiet ik jullie neer!

Marc bekeek hem ironisch.

— Ik zou met jou naar de duivel kunnen vliegen zonder dat je het merken zou! Maar daarom gaat het niet. Met een vliegtuig dat te zwaar geladen is worden onze kansen, die waarachtig niet groot zijn, nog geringer versta je mij? De twee zetels achteraan zijn bovendien noodzakelijk om je zoon op te leggen. Wij vertrekken alleen!

Nog aarzelde de politiechef, nog steeds koesterde hij achterdocht.

— Wie bewijst me dat jullie mij niet in de doeken doen?

Wij geven je ons woord dat wij alles zullen doen wat in onze macht ligt om je kind te redden!

Voor de eerste keer bekeek de politiechef de twee jongelui met andere ogen. Voor de eerste keer koesterde hij een zekere eerbied voor hen...

Het geronk van de motor stoorde de stilte, ging crescendo tot het nog een scherp gefluit was en de echo's over het grote vliegveld dreunden, dat blakerde in de zon. Metodisch beproefde Marc al de kommando's en luisterde scherp naar het machtig gezoef van de zuigers in de cylinders. Op de zetels achteraan had men op de leren kussens een dikke, zachte pluimenmatras gelegd. Pasja had naast Big plaats genomen en las met eentonige stem de « check list » (1), terwijl hij zijn veiligheidsgordel vastsnoerde.

Vlak naast het vliegtuig en zonder zich te bekommeren om de wind, die zijn broek als een vaandel om zijn benen deed klapperen, stond de politiechef en volgde gefascineerd die zonderlinge litanie. Af en toe wendde hij de blik naar de loodsen, waarvoor de tweemotorige toestellen van Davis roerloos wachtten. Dan werd zijn gezicht hard, zijn ogen schitterden, hij stak de kin vooruit. Men kon het hem aanzien dat hij Davis vreselijk haatte. Toen Marc het gas verminderde, boog de politiechef zich naar de stuurkajuit toe en riep:

— Red mijn zoon en ik geef je mijn fortuin!

Marc glimlachte misprijzend.

— Rijd zo vlug je kan naar Managua, riep hij. Verwittig het groot hospitaal en zoek een goed chirurg. Ze moeten met een ambulance op het vliegveld zijn wanneer wij landen... Indien wij bij het vallen van de nacht niet daar zijn... verwittig dan onze erfgenamen en trek je rouwkleren aan.

De piloot sloeg de deur van de stuurkajuit voor de neus van de politiechef dicht. Deze laatste stond daar met toegeknepen keel. Hij was waarachtig ontroerd. Op een teken van Hans week hij achteruit. Hans greep de kabels, waarmee de houten blokken die voor de wielen van het vliegtuig stonden, bevestigd waren. Hij keek naar Big en wachtte. Langzaam stak deze laatste de duim op. De werktuigkundige knipoogde, maakte hetzelfde gebaar en trok met een ruk de remblokken weg.

De « Fairchild » wiegde, de motor ronkte luid. Zwaar zette het toestel zich in beweging en reed over het veld. Achter het toestel boog het gras onder de machtige adem van de schroef. De wielen trokken twee diepe sporen in het veld. In het midden van het vliegplein draaide het toestel met de neus tegen de wind. Een machtige warme nevel trilde over het rosbruine gras. Zonder aarzelen gaf Marc gas en met een oorverdovend gehuil reed de « Fairchild » recht voor zich uit en steeg dan op.

De piloten glimlachten elkaar toe. Het was een krampachtig glimlachje, want zij wisten beiden dat het duel met de dood begon. Eens te meer ging het om hun huid, speelden zij... kruis of munt!

(1) Lijst van de kommando's te kontroleren voor iedere vlucht.

VOLGENDE WEEK:

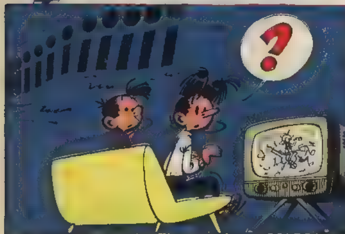
DUEL MET DE DOOD

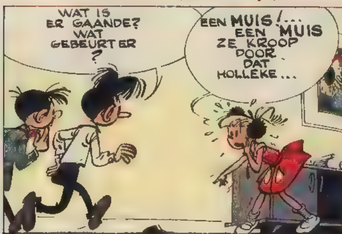

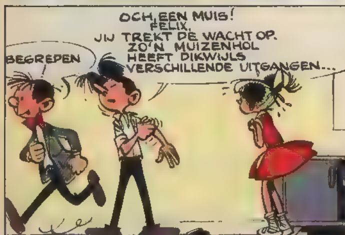
Ton en Tinneke

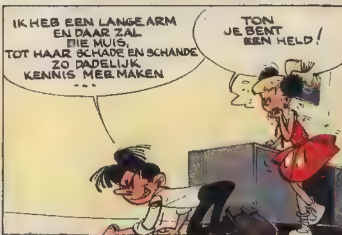

DOOR Franquin

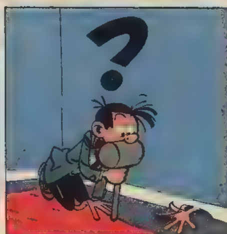

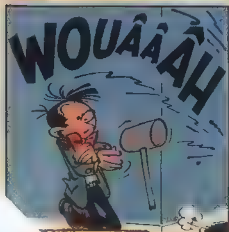

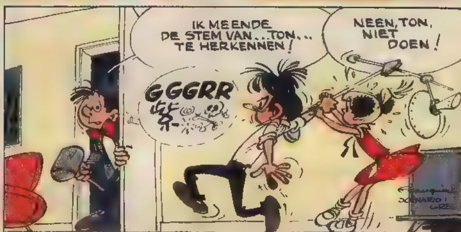

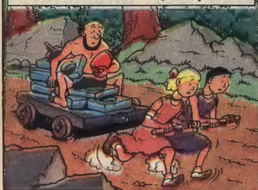

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

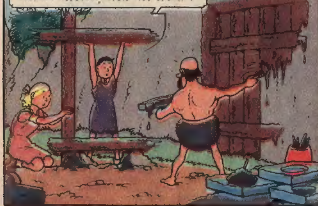

Wiske maakte kennis met een schilder en kwam op het idee van zijn talent gebruik te maken, om de aanval van de reuzen te stuiten...

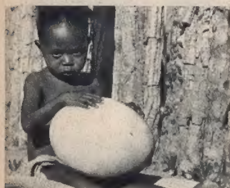

Is dat reeds een paaseitje ?

DEZE kleine jongen van Madagaskar vraagt zich af waarom men een kiekje van hem neemt ? Hij vermoedt in de verste verte niet dat het ei, waarmee hij speelt, een zeer zeldzaam eitje is... Het gaat hier inderdaad om een eitje van de aepyornis. De aepyornis was de grootste vogel (hij was veel groter dan de struisvogel) maar is helaas sedert enkele tientallen jaren volledig uitgestorven. In het zand in het zuiden van Madagaskar gebeurt het wel dat men nog eieren vindt, gelegd door de laatsten van de aepyornis, en deze kleine rakker heeft zo'n zeldzaam exemplaar gevonden. De schaal van het ei is buitengewoon hard. Het ei is 35 cm lang en 28 cm breed en honderd vijftig maal groter dan een kippenei !

DE ZON VERWARMT ONS HUIS

IN de stad Albuquerque (in Nieuw Mexico - U.S.A.) werd de eerste building gebouwd, die zal verwarmd worden door de zon. Een van de muren van het gebouw werd met dit doel helemaal uit glas opgetrokken. Deze muur is voorzien van een waterleiding en het water daarin wordt verwarmd door de zon. Zodra het water op een bepaalde temperatuur komt, loopt het door heel de building. Bovendien is er nog een waterreserve, die de normale temperatuur in de woningen kan verzekeren moest de zon een tijdlang wegblijven. Wij moeten hier aan toevoegen dat Albuquerque veel zon heeft, in februari reeds stijgt de barometer gemiddeld tot op 34°.

DE POS

Kleuren per kilometer

SEDERT het ontstaan van de kleurfilm hebben de Technicolor-laboratoria van Hollywood eventjes 1.700.000 km film geproduceerd. De Amerikanen, die van statistieken houden, zeggen dat deze hoeveelheid filmband zou volstaan om in een bioskoopzaal ononderbroken te worden afgerold gedurende 105 jaar !

WIE DRAAGT ER DEZE SCHOENTJES ?

— Soldaat Dingens, durf jij herhalen dat je je geweer gepoetst hebt ?...

HET gaat niet zozeer om het schoentje maar om de hak die zopas in Londen werd gelanceerd en de naam « kroon-hak » kreeg. Pumps in satijn krijgen voortaan hakken als kroonluchters die gevormd zijn uit een metalen staafje dat ringsom bezet is met glinsterende steentjes.

— Het zijn de schitterendste hakken waarop de dames ooit liepen ! zei de uitvinder.

Dat die hakken schitteren willen we graag geloven, maar of de dames er ook zullen op « lopen » ? Een kleine wedloop op kroonhakken zou heel wat kijkers lokken. Wat meen jij ?

tiljon

EEN HANDVOL PARELTJES

HIER gaan dan enkele vragen, welke onlangs gesteld werden aan schoolkinderen tussen zeven en twaalf jaar en het antwoord dat zij daarop gaven.

Bij welke gelegenheid zingen we het Vaderlands lied? Het antwoord : Bij begrafenissen, aan de piano en na eeuwen slavernij.

Ken je de vier windstreken, zo ja, vul dan de volgende zin in : 's Middags als ik de zon recht voor mij heb, dan... Het antwoord daarop luidde : 's Middags als ik de zon recht voor mij heb, dan doen mijn ogen pijn en schuif ik mijn pet naar beneden !

Wat versta je door « voet van een berg » ? Het antwoord : Ik wist niet dat een berg voeten had !

Wat is een geraamte en waartoe dient het ? Het antwoord : Het geraamte is een man die geen vlees meer heeft, dus een man in been, die dient voor onze opstellen in de klas !

EEN VLEDERMUIS LOOPT SKI

DAT is de Italiaanse skiloper Leo Gasperi. Hij gelijkt op een vledermuis, nietwaar ? Hijzelf maakte deze driehoekige kap uit een zeer stevige stof en bevestigde de drie hoeken aan de handen en onder de armen door in de rug. De eigenaardige vleugels dienen niet om de val van de skiloper te remmen, doch om hem toe te laten een grotere snelheid te halen. Dank zij deze vledermuis-uitrusting skiede Gasperi te St-Moritz met een snelheid van 131 km per uur. Dat maakte vanzelfsprekend heel wat ophef, en thans is er reeds een klub van skilopers gesticht, welke allen die vleugels dragen. Een van de leden van deze « Klub van de Vledermuizen » is Zeno Colo, die wereldkampioen en Olympisch kampioen is geweest. Met deze eigenaardige vledermuis-uitrusting haalde hij een snelheid van 159 km per uur !

HEET VAN DE PERS

NIEUWS IN HET KORT

● De diamant is het hardste lichaam ter wereld, aldus staat het in de schoolboekjes. Men zal die boekjes moeten wijzigen, want in de Verenigde Staten slaagde men er in het Barazon te vervaardigen; een stof harder dan natuurlijke diamant en die aan hogere temperaturen kan worden blootgesteld.

● San Marino, de kleinste republiek van Europa, heeft besloten een zeevaartregister aan te leggen zodat de schepen de vlag van San Marino zouden kunnen voeren. Er werd reeds een overeenkomst met een Italiaanse en met een Griekse reder gesloten, die beiden een deel van hun vloot onder de vlag van San Marino zouden laten varen.

● In een goudmijn van Siberië werd een goudklomp van 12,406 kg bovengehaald. Het is de derde grootste goudklomp welke in Rusland werd gevonden. De grootste, twintig jaar geleden ontdekt, woog 14,2 kg, de tweede grootste, omstreeks dezelfde tijd opgehaald, woog 13,8 kg. Het goud in Siberië gedolven is bijzonder zuiver.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK
Ben je erg gevoelig ?

12 JA . Jij bent overgevoelig ! Wij wensen je heel veel geluk toe en veel vreugde in het leven, want je pad zal niet over rozen gaan. Gevoelige mensen lijden meer onder de zwarte kanten van het leven dan andere.

VAN 8 TOT 11 JA : Jij bent gevoelig, maar niet overgevoelig. Je bewandelt de gulden middenweg !

VAN 4 TOT 7 JA : Jij bent niet zeer gevoelig, maar ook niet onverschillig. Wanneer men je eens scheef bekijkt, vind je dat nog lang zo erg niet !

VAN 1 TOT 3 JA : Jij bent goed uitgerust om door het leven te gaan. Je tegenstanders zullen weinig vat op je hebben. Maar pas op, laat ook je hart spreken !

0 JA : Je bent ongevoelig ! Er moet al heel wat gebeuren eer de gevoelige snaar bij jou aan het trillen gaat. Je zult misschien heel goed door het leven komen, maar of men van je houden zal, is een andere vraag !

ONZE REBUS

Wie vond in onze rebus van blz. 7 dit spreekwoord ?

ZE ZEGGEN WEL DE MORGENSTOND HEEFT GOUD IN DE MOND MAAR IK SLAAP GRAAG DE WIJZER ROND

HIJ HAD ER ZIJN BUIK VAN VOL

ENKELE maanden geleden kon men in een groot dagblad onder de rubriek « Persoonlijke Mededelingen » volgende tekst lezen : « Bill, wees zo vriendelijk mij te schrijven. Hopeloze situatie ! Getekend : John. » Men mag gerust aannemen dat Bill dat dagblad niet las, want de boodschap werd tien keren herhaald. De elfde keer stond er onder de bede van John een andere persoonlijke mededeling, die luidde : « Schrijf om Godswil aan John, ik heb er nu mijn buik van vol ! Getekend : een lezer die er genoeg van heeft ! » De volgende dag was de mededeling van John waarachtig verdwenen !

NOG EEN REKORD !

DE treinen van de Franse Spoorwegmaatschappij deden in het jaar 1956 meer dan 80 miljard kilometer. Men zegt dat dit rekord zal gebroken worden in het jaar 1957. De Franse Spoorwegen willen dit jaar inderdaad de snelste treinen van Europa inleggen.

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

Publiciteit : PUBLI-Art

4-4-57

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

Het lawaai dat onze helden maakten heeft de Portugees gewekt. maar ook de aandacht van de wachtronde gaande gemaakt...

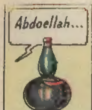

(Wordt voortgezet.)